گڤە و ڕەشەداڵ

قادر عەلیخا
(بۆکان)

نازانم ئەو بایە بۆ ساتێک هەدا نادات! عالەمی وەڕەز کردووە، هەموو لە دەستی وەزاڵە هاتوون، جیرەجیرِی دەرگا و شەقەشەقی پەنجەرە ئەمشەو خەوی لە چاوەکان حەرام کردووە.

من دڵنیام ئەمشەو هیچ کەسێک لە ئاواییدا چاوی نەچۆتە خەو، یانی با نەیهێشتووە، گڤەگڤی با و هاشەهاشی ئەو دارستانە ئەم دێیەیان نابووە سەر سەریان، نازانم بای سەرسەرِ بوو، تۆفان بوو! هەرچییەک بوو ئەمشەو خەو و حەسانەوەی لێ سەندینەوە، ئارامی و ئۆقرەی لێ هەڵگرتین. هاشە و زرمەیەک پشووی ئاڵۆزی بیری هەڵدەکەنەوە سەریەک.

– پەکوو هەی دوات بڕێ، خۆ ئەو دارە چاکەی لە ڕیشەوە هەڵکەند! وەڵڵاهی ساڵێکی دیکە بمایەت چاکترین کاریتەی تێدا دەبوو، ئەو بایە هیچ، بایە و هیچمان لە دەست نایە، بڵێی ئەمانە چییان بووێ؟ بۆ زۆریان بۆ هێناوین! دەستبەردارمان نابن. ئەو دوابڕاوانە، وەک مار بە دەوری ئاواییدا پەپۆکەیان خواردۆتەوە، ئای لەم ئەهریمەنانە، بە خوا وەک سن شیلەی ژین و خۆشیمان دەمژن، هەتا ویشکمان نەکەن بەرین و سەر ملمان بەر نادەن. ناهێڵن بچین بە لای دەغڵ و دانەکەشمانەوە، بەو شەوە تووشە و بەو با و گژەگژە جا چۆن توانیویانە خۆ بگەیەننە ئێرە! سەیرە، خۆ ئەمانە ناوێرن شەوانە لە کونەکەی خۆشیان سەر بێننە دەرێ. ئاخر ئەوان خۆ لە سێبەرەکەی خۆشیان دەترسن، لە هەموو شتێک زەندەقیان چووە، لە خوڕەی ئاو و هاشەی با و خڕەی بەردیش. لە بەر ئەو شان و پیلەیان مرم، هەی دایک ڕۆڕۆیان بۆ نەکات، پەندێکی وایان پێ نەداون هەر ئاوا بە ئاسانی خۆش بێتەوە، ئای چییان پێ کردن، چ ڕاوڕاوێنێک بوو! کونەمشکیان لێ ببووە قەیسەری، هەر دەستیشیان نەدەکەوت کە خۆیانی تێ ڕۆکەن، بەڵایەکیان بە سەرهێنان با بە دەواری شڕی نەکردبێ، دەبێ لە داهاتوودا بە داستانی ڕۆستەم بیگێڕیتەوە، هەر واشە، هەر واشە... جا بۆ ئەوان چییان لە ڕۆستەم کەمترە، لە بەریان مرم... هەر یەک بە هەزارن، ئەوانە پاڵەوانی دەورانی

خـــۆیانن... بەڵام ئەمـــانە بەم شـــەوە تووشـــە و بەم سەغڵەتییە چۆن وێراویانە دەرکەون و خۆ بگەیەننە ئێرە! ئەوە شتێکی سەیرە، دەبێ چاوساغیان لەگەڵ بێت... کـاری ئەوانەیە، ئای هۆرە، ئاخ سـەگی گـورگـەمـێش، سپڵانە! کارتانە. هەر ئەوەی بە منی کوت بگەڕێوە و بە خەڵکیش بڵێ هیچ کـەسێک هەقی نیـیـە لە ئاوایی دەرکـەوێ، لەو هۆرانە بوو، زمـانە لارەکـەی دیار بوو، سەگی گورگەمێش بوو.

دەنگی پوورە ڕێحـان وەک بەردێک گـۆمی مـەنگی خەیاڵاتی شڵەقاند:

– ئەیەڕۆ، کـابراکـە ئەوە بۆ گـەڕایتـەوە؟ چیت لە بیـر چووبوو؟ خۆ شـوکـور ناساغ و شـتی وا نی دوور بێ لە گیانت؟

– نا نا، کچێ هیچم نییە هیچ، مەترسە، هیچیشم لە بیر نەچووە، گێڕایانمەوە، دەوری دێ گیراوە. دەڵێن دەبێ هیچ کـــەس لە دێ دەرنەکـــەوێت، بەو کـــوڕانە بڵـێ دەرنەکەون، نازانم چییان بە دەمەوەیە، خودا ڕوحمـان پێ بکات، مەگەر ئەو لە دەست ئەم زاڵمانە بمانپارێزێت. بە خـــودا دەست لە کـــەس ناپارێزن، تەڕ و ویشک بە یەکەوە دەسووتێنن، حەتمەن وەک هەمیشە هاتوون تۆڵەی ئەوان لەم خەڵکە بستێننەوە، داخی دڵی خۆیان بە ئێمە بڕێژن، زەبوونییەکەیان بە سەر خەڵکدا قەرەبوو بکەنەوە.

ئەوانەی بەیانی زوو هەسـتابوون و وەک هەمـیـشـە بە نیـازی چوونە مـەزرا لە دێ دەرکـەوتبوون، یەک یەک و دوو دوو دەگـەڕێندرێنەوە نێـو دێ و لەگـەڵ خـۆیان تەمی ترس و دڵەڕاوکێ دەڕژێننە نێو دڵی ئاوایی.

وەک پۆلێک باڵندەی تۆقیو و زراوچوو خۆ دەکەنەوە بە هێلانەکەیاندا و لە سووچ و کەلەبەرێکدا کوشکە دەکەن و هەڵدەکورمێن.

ڕیشـــەی ئەم داری ترســـە لە هەمـــوو دڵ و دەمـــارێک دەهاڵێ، خوێنی خۆشی و ئارامییان هەڵدەمژێت، ئەو باڵا دەکـات ئەمـان زەروو سیس هەڵدەگـەڕێن. ئەو بەیانیـیـە شـانە و ئاوێنە مـانایان نامـێنێت، زولف و پرچەکـان ئاڵۆزکـاو و پەرێشان دەمێننەوە، خەنەی پەنجـەکان ترس کـاڵـیـان دەکـاتەوە، سـەر کـانی و دەراوان پەپووی لێ دەخـــوێنێت، جـــوانی لە گـــەمـــارۆی چنگی دزێویدا هەڵدەبڕوسقێت.

هاشـەی باڵی داڵەکـان لە سـەر باخ و گـوێسـوانەی ماڵەکان هەست پێ دەکرێت، ئەو ڕۆژە نە بەردەرکەی هیچ مـاڵێک دەماڵدرێت، نە ئاوپڕژێن دەکرێت، لە کولاوکەی هیچ مـاڵێکیـشـەوە دووکـەڵی تەنوور و بۆنی نانی تازە نایێـتـە دەرێ، مـرۆڤـەکـان زراویان چووە، ژیان تۆقـیـوە، هەناسـەی سـوارە، لە نێـو دێدا تەنیـا هەر ئەنوەرە، بێ سەرنجدان بەو ڕووداوانە، ئەو هەلومەرجەی پێکهاتووە، وەک پیشەی هەموو بەیانییەکی لە ماڵێ هاتۆتە دەرێ و بێ ترس و خۆف بە نێـو دێدا دەگـەڕێ، بە مـەزندەی خۆی شـیکوپیک، بە کـراس و پاتۆڵێکی بۆر و پشـتـوێنێکی یەکـیـەتییـەوە، لە ماڵێ هاتۆتە دەرێ و دەچێت بۆ مـاڵی یارەکەی. کەژاڵ دڵداری ئەوە، بێ ترس لە هەموو کەس، لە مـاڵێ وەژوور دەکـەوێ و هەواڵی کـەژاڵ دەپرسـێت، ئەویش ڕاست لە بابی، بە عـالەمی ئاشکرا بە گـراوی خۆی دەزانێ، هەموو ڕۆژێ دوو سێ جار خوازبێنی کەژاڵ لە بابی دەکـــات، ئەویش هەمـــوو کـــەڕەتێک بە سەروزمانێکی خۆش وەڵامی دەداتەوە:

– دەتدەمێ، ئەنە گـیـان، کێ لە تۆ چاکـتـر! بمێنێ هی تۆیە، بمرێ هی گڵە...

ئەویش هەمـــوو جـــارێک چاوێک لە کـــەژاڵ دەکـــا و بزەیەکی شیرین دەموچاوی دەشواتەوە:

– نا، نا، خودا نەکا بمرێ، خودا نەکا.

ڕوو دەکاتە کەژاڵ و دەڵێ:

– هی خۆمی، هی خۆمی، قەول بە کـەس نەدەی، ها، ئەوە نییە بابیشت ڕازییە، بۆخۆی قەولی داوە. بە گوێی خۆشت بیستت.

کـەژاڵـیش بە لەبزێکی شـیـرین و ڕوویەکی گـەشـەوە وەڵامی دەداتەوە:

– ئا، ئا، ئەنە گـیان، منیش هەر دەسگیرانی تۆم، بە شـەرتێک گـۆرانیـیـەکـانت لە بیـر نەچن، هەر بۆ منیـان بڵـێی، بۆ هیچ کـەسـێکی دیکەیان نەڵێی، تەنانەت لە سـەر کـانیش هەتا من ئیـزنت نەدەم، وەڵامی کـەس نەدەیتەوە و نەیڵێی.

ئەنە بۆ کەژاڵ بەهانەیە، هەر یادی ئەنوەرەکەی نێو دڵی خۆی پێ زیندوو دەکردەوە، خەڵکی ئاواییش ئەوەیان بە باشی دەزانی.

ئەمـــڕۆش چووبووە مـــاڵی ئەوان. بە ڕوویەکی تاڵەوە هاتبووە دەرێ، کەس ڕووی لە گەڵی خۆش نەبوو. باوکی و کەژاڵ پێیان گوتبوو: زوو بڕۆوە بۆ ماڵی خۆتان، ئەمڕۆ دەرمـەکـەوە، هەتا دوایی بزانین چی ڕوو دەدات. لەوێ هاتبووە دەرێ و بەرەو بەردەرکەی مزگەوت کەوتبووە ڕێ. ڕاست لەگـەڵ مـامـینە لە بەردەرکـەی مـزگـەوتدا دەگـەنە یەک، ئەو هاتووە سـۆسـەیەک بکات، هەواڵێک بزانێ، کـەس بە دەرەوە نەبوو، چۆلەکـەکوژ نەدەبیندرا، دێ وەک کـەروێشـک خـزیبـووە خـوزەوە، بێ دەنـگ و مت، بۆنی

وێرانەی لێ دەهات.

ئەنوەر لە دوورەوە ئەوانی دیتووە، بە چاوی کردوون، وەک هەمیشە ئەنوەر لە بەر خۆیەوە پێدەکەنێ، باسی کەژاڵ بۆخۆی دەکا، جارجاریش ئەو گۆرانییانە و سروودانە دەڵێتەوە کەوا کەژاڵ فێری دەکردن، زۆر بە ڕێکوپێکی، زمانی لێیان هەڵناکەوێ، هەرکە چاوی بە مامینە دەکەوێت، بە گەرمی ڕووی تێ دەکات:

– مامینە ئەو سەگبابانە کێن؟ ئەوانە بۆ هاتوونەتە ئێرە! خۆ ئێرە ماڵی ئەوان نییە، ئێرە ماڵی کاک ئەنوەر گیان و ئەوانە، نەکا هاتبێتن کاک ئەنوەر گیان بکوژن، ئەگەر ئەو بکوژن خۆ کەژاڵ ئیتر ئەمنی خۆش ناوێت، ئەو هەموو جارێک بە سرتە و بە دزی بابییەوە پێم دەڵێ «بۆیە تۆم خۆش دەوێ چونکە ئەتۆش نێوت ئەنوەرە!» کەژاڵ گیان دەڵێ هەرکەس نێوی ئەنوەر بێ خۆشم دەوێ، ئاخر ئێوەش لەوانەی ئەوانتان هەیە، دەنا وا نییە، ڕاست هەر لەوەی ئەوان دەچێت.

مامینە دەخەجلێ، تاسێک بە سەریدا دێت:

– نا ،نا، ئەنە گیان، ئەوەی ئێمە دار بوو، دار، ئەوە نەبوو بزنەکانمان پێ لێ دەخوڕی.

– نا نا، مامینە وا نییە، هینەکەی ئێوەش ڕاست لەوەی ئەوان بوو، دە بچۆ بیهێنە، بە قوربانت بم، ها مامینە دەستت ماچ دەکەم، دوایی دێم بۆ لای بزنەکانیشت، بۆخۆم بۆت دەلەوەڕێنم، بە قسەشت دەکەم، ئەگەر ڕۆیشتوون و دووریش کەوتنەوە، بۆشت دەگێڕمەوە، ناهێڵم زیانیش بکەن، با دەریان کەین، نەهێڵین بێنە نێو دێ، با دێیەکەمان لێ پیس نەکەن، کاکە ئەنوەر گیانم دەیکوت ئەوانە پیسن، وەک گورگ وان، پیاو دەخۆن.

مامینە هیچی بە دەستەوە نامێنێت. هەر ئەوەندە دەبێ وەک هەمیشە بۆ خەلاس بوون لە دەستی ئەنوەر پێی بڵێ: ئەنە گیان، باوەخولێکە. ئەنوەریش وەک پیشەی هەمیشەی دەست دەکات بە باوەخولێ کردن. نازانم چۆنی بڵێم! تێداماوم، بڵێم وەک مەزرەق هەڵدەسووڕێ، یان لە چەشنی فڕفڕە دەخولێتەوە، ئەوەی دەیبینم و لە بەر چاومە، دەخولێتەوە و دەخولێتەوە. وەک شێلاق، دەڵێی جار لەگەڵ جار شیپێکی توندی لێ دەدەی و ئەو پیران دەکا، جارجار چاوەکانی دەقوچێنێ و جاری واش هەیە زەق و ئاواڵە دەڕوانن. نازانم بۆ گێژ نابێ، بۆ ناکەوێت! بەردەوام و بێ پسانەوە خول دەخوا و خول دەخوات. جاری واش هەیە وەک میر دەچەقێ و چاو لە چاوی مامینە دەبڕێ و دەڵێ: چیت لێ کردووە مامینە؟ لە کوێت داناوە؟ تۆش لەوانەت بوو! نەبوو، نەبوو پێت بوو، جوان بوو لە هینەکەی کاک ئەنوەر گیانیشم جوانتر بوو، هینەکەی ئەو خۆڵاوی بوو، هینەکەی تۆ خۆڵاویش نەبوو. مامینەش چاوێک لە دەوروبەری دەخشێنێ، دوورن، خودا بکا نەیەنە پێشێ، دەڵێن قسەی ڕاست، یان لە شێتی ببیستە، یان لە منداڵ، بە خوا بچمە سەر قورئانیش تازە باوەڕم پێ ناکەن.

ترس هاشاوڵی بۆ دێنێ، پێی خۆشە عالەم کەڕ بێ و هیچیان نەبیستن، ئەم وتانەی لە زاری ئەنوەر دێتە دەرێ وشە نین، پشکۆن، ئاگرن، بڵێسەن، هاکا ژیانیان و گیانیان و ماڵیان هەر بە یەکەوە تێدا برد، هەر بەو جۆرە قسانە هەزاران کەس لە ژێر مست و پێ لەقەی ئەمانەدا تێداچوون، هەزاران کەس بێ حورمەتییان پێ کرا و ئازار دران، جەزرەبە دران، ئەوان کاریان بەوە نییە ئەم وتانە لە زاری کێوە دێنە دەرێ و کێ دەیانلێت، ئەوان هەر لە بیانوویەک دەگەڕێن، با بیانوویەکی زۆر بێ بەها و بێ قابیلیەتیش بێت. هەر بیانوو بێ. دەست پێدەکەن و هەر وەک خەشی، خەشی خۆیانت پێ دەڕێژن. ڕق و قینی خۆیانت بە سەردا خاڵی دەکەن، ئەوان هەر لە مرۆڤەکان نا، لە دار و ئاو و خاک و بەردیش بە بەهانەن، دەیجا مرۆڤ هەر سۆزێکیشی نییە، مرۆڤ باشتریشە. بۆ ماوەیەک خۆیانی پێوە سەرقاڵ دەکەن. دەست و لاق و سەری تۆ دێشێ، دەشکێ، قیروسیا... بە توون... ئەمانە بایەخیان لای ئەوان کوانێ؟ ڕێزیان لە کوێیە؟ جا ئاخر من بە ڕیشی سپییەوە بەرگەی شەپ و قۆنداغە تفەنگی ئەم زاڵمانە بۆ دەگرم! شا ئەو بەڵایە...

نەک هەر ئەو هەموو خەڵکی ئاواییش ڕەنگیان بە ڕووەوە نەماوە، ترس تەزاندوونی، ئەوانە ڕوویان کردۆتە هەر شوێنێک سووتمان و وێرانە و خوێن و فرمێسکیان بەجێ هێشتووە، تۆوی گریانیان چاندووە، خەرمانی خەمیان شەنوکەو کردووە.

حەز دەکا ئەو ڕۆژە هەتا ئێوارە ئەنوەر ڕانەوەستێ، هەموو بیر و زەینی هەر لە لای باوەخولێکەی بێت، نە بیر لە کەژاڵ بکاتەوە و نە لە کاک ئەنوەر گیانی، هەردووکیان باسی سەرن، چ ئەنوەر، چ ئەم قسە تازەی کە ئێستا کەوتۆتە سەر دەمی، بۆیە هەر کە ئەنوەر دێ وچانێک بدات ئەو هانی دەدات و لە باوەخولێکەی دڵگەرمی دەکات، ناهێڵێ ساتێک داسراکێ، دەمێ پشوو بدات، ئاخر لە هەر وچانێکدا ئەنوەر دەیباتە سەرای مەرگ، دەیکوژێت و زیندووی دەکاتەوە، هەرکاتێک ڕادەوەستێ قامکی دۆشاومژەی ڕوو بە

مامینە ڕادەگرێ و دەڵێ: لە کوێت داناوە؟ تۆش لە هی ئەوانەت بوو، ڕاست لەوانە دەچوو؛ ئەویش هەر ئەوەندەی پێ دەکرا دیسان هانی بداتەوە بۆ باوەخولێکەی:

– ئەنە گیان باوەخولێ کە، ئەنە گیان باوەخولێ کە.

ئەنوەر دەخولاوە و ئەو بۆ چەند ساتێک زەین و ڕوحی دەحەساوە، تەمی ترس تۆزێک لە سەر سەری دەڕەوییەوە، ئاسمانی زەینی سامـاڵ دەبوو، چاوێک بە نێو دێدا دەخشێنێت، هەمووی ڕەش دەکاتەوە، دەڵێی ڕەشەداڵ هەستاوە، سێبەریان قورسە، بۆنیان تاڵە، پەیڤەکانیان ژەهراوین، لێیان بێزارە، لێیان قەڵسە، نەفرەت لەوان ڕوح و گیانی دادەگرێت، ئەوکی دەخنکێ، دڵی دەگوشێت. هەموو ئەو ئازار و ژانانەی دێتەوە نێو یادەوەری کە لەمولەوی بیستووە، کە بە سەر ئەموئەویان هێناوە، ئەو کوشتار و سووتمانانەی دەستی ئەمانە ماکی بوون، ئەمانە هەوێنی بوون، چۆن ڕقی لێیان نەبێت؟ چۆن لێیان بێزار نەبێت؟ ئەمانە بوومەلەرزەن، سێلاون. ویشکەساڵین. لەگەڵ وێرانی و قاتوقڕی و داپلۆسیندا هاوڕێن.

پۆلێک لەو ڕەشەداڵانە بە لایاندا تێدەپەڕن، ئەنوەر باوەخولێ دەکا و ئەم وەک میر چەقیوە، وەک کۆڵەکە ویشک و ڕەق ڕادەوەستێ، چاو لە چاویان ناکا، دەڵێی پۆلێک سەگی یانیگر بە لایدا دەڕۆن، چاو لە چاویان ناکات، خۆیان تێ ناگەیەنێت. وەک نەیدیبێتن، خۆی بە ئەنوەرەوە دەخافڵێنێ. خودا خودایەتی لەو دەمەدا ڕانەوەستێ. هەرکە دێ ڕاوەستێ، دیسان دەڵێ:

– ئەنە گیان باوەخولێ کە... ئەنە گیان باوەخولێ کە...

هەر سەربان و گوێ بانێک داڵێکی لێ دەنیشێتەوە. ناوێرێ ئەنوەر بەجێ بێڵێ، دەترسێ، نەفامە، ئەقڵی سووکە، شتێکی بە دەمدا بێت عالەمێ بەدبەخت دەکا، زەمان شڕ و ساویلکەیە، ئەمیش نەبێ، یەکێکی تر پێوە دەکات.

بۆ ساتێک چاو لە ئەنوەر خافڵ دەکا، لە نێو ماڵانەوە هەراهەرا و قیژەقیژی ژن و منداڵ هەڵدەستێ، شتێکی سەیر و چاوەڕوان نەکراو نییە، ئەگەر وا نەکەن سەیرە، هەر کەس نەکوژرێت باشە، لێدان و بێ حورمەتی چارەی دێ، چار نییە حوکمی جەللادە و ئۆباڵی ئێمە.

لەپڕ ناو دێ دەهەژێت، قرمە و هاژەیەک داڵەکان دادەچڵەکێنێ، ئەنوەر وەک گولۆڵە موو خلۆر دەبێتەوە، مامینە دادەچڵەکێت، پێی وایە ئەنوەر گێژ بووە، یان فێی لێ هاتووە، دەچێتە سەری، هەموو گیانی خەڵتانی خوێنە.

– هەک وەبەر نەعلەتی خودا کەون، خۆ کوشتیان.

لە دوورەوە دەنگی قاقایەک گوێی مامینە دەخنێت:

– لێمدا، لێمدا.. بردمەوە، بردمەوە... بە خودا ئەم جارە حەتمەن پێت دەکڕم، ئەوە جارەکەی دیکە نییە بۆت نەکڕیم، دەزانی لە کوێوە لێمداوە! هەهـ چەند دوور بوو! ئەمەت هەر پێ دەکڕم...

– ئەم جارە بۆت دەکڕم، هەقی خۆتە...

مامینە ئەنوەر لە باوەش دەگرێت، هەموو گیانی شەلاڵی سوورییە، خەڵک بە دەم تەقەکە و هاواری مامینەوە دەڕژێن بە سەریاندا، ئەنوەر پشتەسەری ناوە بە سنگی مامینەوە و لە ژێڵدا لێی دەڕوانێت:

– مامینە، بچۆ، تۆش هینەکەی خۆت بێنە، ئەوەتا بە سەردار بڵێ بۆت بێنێ، تۆش لەو داڵە سەگبابەی دە، ئەها ئەو داڵە دەڵێی خەرتەلە لە سەربانی ئێمە نیشتۆتەوە، با مریشکەکانمان لێ نەخوات...

مامینەش دەست بە دەمی ئەنوەرەوە دەگرێ و توند بە سینگی خۆیەوەی دەگوشێت، ئەنوەر لاقی لە عەرزەکە توند دەکا و پاڵێکی توند بە سینگی مامینەوە دەنێت، لەوانەیە بە پشتەوە بیخات بە عەرزدا، کەژاڵ لەنگەری مامینە ڕادەگرێت، فرمێسک ڕیشە سپییەکەی مامینە دەخووسێنێت، کەژاڵیش دەگری، هەموو دەگرین، پوورە ڕێحان چاوەکانی ئەنوەر لێک دەنێ.

مامینە ڕوو لە سەردار دەکا و دەڵێ: ئەو دووانە بوون، گرەویان لە سەر کردبوو، دایاننابوو بە نیشانە...

سەردار ئاپۆرەی خەڵکەکە لەت دەکا، بە چاویش ئاماژە بۆ چیا و هیوا دەکات، ئەوانیش دڕ بە خەڵکەکە دەدەن و وەشوێنی دەکەون، بە دەم پچەپچەوە لە کۆزیلکەی حەشامەتەکە کە لە دەوری ئەنوەر کۆ ببوونەوە و غەڵەبەیەکیان پێک هێنابوو دوور کەوتنەوە. هێشتا بە تەواوی تەرمەکەی ئەنوەریان نەبردبووە نێو مزگەوتەکەوە، کە بە دوای خۆیدا هێڵێکی سووری ناڕێکی بەجێ هێشتبوو، قرمژن و قریشکەی گوللە جاوی بێ دەنگی دادەدڕێت، دەنگی ئەنوەر وەک زایەڵەیەکی خۆش و بلاوێن سەر دەکا بە نێو مزگەوتەکەدا، بە بیستنی دەنگی ئەنوەر و هاوڕێکانی، کەژاڵ چاوەکانی پڕ دەبن لە فرمێسک، بزەیەکی شیرین دەرژێتە سەر لێوی و دڵیشی لە ترسانا وەک چۆلەکە دەفرێت.

۱۳۸۸/۷/۱۴